

Lukin László

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

78(064.5)

A FŐVÁROSI ZENEISKOLA SZERVEZET NÖVENDEKEINEK HANGVERSENYE

44

ZENEAKADÉMIA, MÁJUS 25

1958

Forrás: Lukin László

Személy

Helyszám

(Hely)

1958. 8.

(Idő)

(Köt. v. fűz.)

(Oldal)

„Künn a fákon újra szól a
Víg kakukmadár,
Napsugárban úszik minden,
Száll az illatár.
Nyár van, nyár!”

— így zengett a zenetanuló
gyerekek, tanárok és szülők kö-
zös éneke (John of Fornsete
„Nyárkánon”-ja) a nagyterem
minden sarkából Pünkösd-va-
sárnap délelőttjén. Forró nyár
volt már akkor; a Hősök-terén
felsorakozott ifjúsági seregszemle
résztvevőire a Gyermeknap tíz-
es verőfénye köszöntött s itt
bent a teremben ugyancsak se-
regszemlére készülődött az ifjú-
ság.

A 6. sz. körzet vonószene-
kara Händel-szvit előadásához ren-
dezgette sorait. A játékuk nyomán
felesztanó taps a közös
munka fegyelmét is üdvözölte. A
jól működő rendezőség pillana-
tok alatt a szólisták színterévé
váltotta a pódiumot, s egy-

másután léptek elő a tehetsége-
sebbnél tehetségesebb gyermek-
zongoristák, hegedűsök, gordon-
kások, hogy a műsor „Régi
muzsika” címet viselő első felé-
nek szerzőit megszólaltassák.
Händel, Bach, Krebs, Rameau,
Eccles, Galuppi, Vivaldi, és
Paradisi művei gyönyörködtet-
ték a közönséget a komoly tudá-
ssal muzsikáló gyerekek inter-
pretálásában.

Az első részt a 3. sz. körzet
vonószene-kara zárta le Maros
Rudolf Hadyn-átiratainak be-
mutató előadásával (Menuetto,
Andante és Allegro).

Szünet után a Kertész utcai
Gyakorló Zeneiskola zenekará-
nak közreműködésével a „Mai
muzsika” ifjúsági irodalmának
gyöngyszemei hangzottak el.
Bartók, Kodály, Weiner, Kadosa,
Szervánszky, Járdányi és Sugár,
valamint Baklanova, Kabalev-
szkij és Iljinszkij kompozíciói-
nak ifjú előadó arról győzték

meg a hallgatóságot, hogy a je-
lenkori zene előadási problémáit
éppúgy ismerik, mint a régiét. A
népdalon és a modern szolfé-
zsen nőtt zeneiskolások könnye-
dén győzték a darabok techni-
kai nehézségeit.

A hangverseny első és máso-
dik részében is többször jutal-
mazta vastaps a kiemelkedő pro-
dukciókat. Hálás feladat lenne
számunkra névszerint is kiemel-
ni a „kis művészeket”, akik ko-
rukat meghazudtoló érettséggel,
olykor a csodagyerek tempera-
mentumával vetették magukat a
muzsika sodrába. De nem tesz-
szük. Nem tesszük, mert a kon-
cert az igen jók és a legjobbak
hangversenye volt. Sztárkultusz
helyett a betanító, vezénylő és
kísérő tanárok, növendékek be-
sőséges kapcsolata lett úrrá a te-
remben. Egész Nagybudapest itt
volt, hiszen Újpesttől Csepelig
minden kerület elküldte képvi-
selőit. Munkájuk nyomán csak
erősebb lett bennünk a meggyő-

ződés: ilyen oktatás mellett so-
hasem szűkölködünk majd ki-
váló szólistákban és zenekari
muzsikusokban!

A hangversenyt énekszó kezd-
te, énekszó fejezte be. A közön-
ség (élén Kodály Zoltánnal) jó-
kedvű tapsal jutalmazta a kö-
zéperkélyen ülő gyerekek ajkán
felhangzó Kodály-gyűjtötte esik-
megyei népdalt:

„Uccú vendég jól mulattál,
Ha tetszenék, bár indulnál!
Uccú gazda ragadj rúdra,
S a vendéget indítsd útra.”

Lukin László